

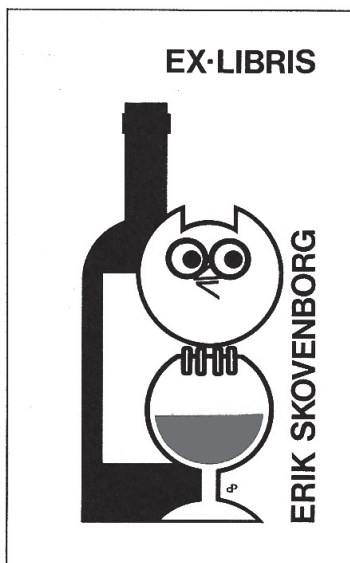
Tüskéi között

Piros abroszon sárga birsalmák -
ez már az ősz;
szétfolyik szürkéskéken, mint halk mák -
neszébe dőlész...

Ne félj a téltől, ha nincs tüzelőd!
Belep a gőz,
a hősködők hörgő hőzöngését
hömpölygető.

Szeszektől földült, cefrés orcával
a fény végképp
tüskéi között, hol leokádott
föld a térkép,

s kacagásunktól élénk az égbolt:
„Visszaadtuk
már nékik azt, ami sohasem volt
az övéké!”

PER CRISTENSEN: *Ex Erik Skovenborg*

*Jeleket keresve*ARACSI TESTVÉRÜNK,
ZSÁMBÉK ÜNNEPÉN

kelta kocsikerekek
nyikorgásából le nem
írt – hogy könnyebben és jól
megjegyezhető legyen:
versek ritmusával lük-
tető! – titkos tudásból
helyi harsonák zengéséből
malomkövek surrogásából
mint lápok televényes
párálló nyüzsgéséből
a zsombék

nő ki a város
melyet a történelem
időnként gyökerestül
kifordít
ahogyan hajlott korú
sarjtelepeket ásott
ki forgatott föl
a zsombékülőkét
zsombékszéket készítő
igyekezet
a levélzet oszlopát
elmetszve hogy aztán az
ég felé fordított és
kitisztított gyökérzet
összefonódásain
időzve üldögélve
tűzbe bámulva lángok
lobogó játékába
feledkezve turkáljon

grafitmázás agyagedények
régi ezüstpénzek között
a trágyázást és a szappant
a nadrágot feltaláló
elődök buzgalmával
jeleket keresve ó
jeleket csillagok járásában
állatok belének
alakjában fodraiban
haldoklók rángásában
amforákból hordókba
fejt boroktól mámorosan
napok alatt kizöldülő
minden bajt gyógyító
bodzafák árnyékában
jövendőmondók szelíd
mormolásában dízes
harc szekerét élezve
templomnak helyet keresve
templomrom kisugárzását
észelve a működést
istenítve
hit nélkül
nem lehet nagy a város
csak önmagától fáradt
önfeladó játék
idétlen tűzijáték
képzetelem zsombékján
jól sejtet ezt zsombék

Vén Zoltán versillusztációja